

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3T/167/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010808
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šmrhola
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2012:4312010808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Šmrholu a prísediacich Júlie Tóthovej a Štefana Kundakera, v trestnej veci proti obžalovanému MT.i, pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/, d/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.12.2012, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

F. V., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom V. č. XXX,

okres E.,

sa uznáva vinným, že:

1/ - dňa 24.09.2011 v čase o 8.15 h v obci V., okres E., vošiel cez otvor v oplotení do dvora rodinného domu č. XX, odkiaľ zobral tam nachádzajúcu sa motyku do rúk, s ktorou prišiel do kuchyne k G. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase podriemaval v kresle, siahol mu do ľavého vrečka bundy, na čo sa on zobudil a zbadal, ako nad ním stojí F. V. s motykou v ľavej ruke, s ktorou mu následne pohrozil a povedal „daj mi peniaze, lebo ťa zabijem“, na čo sa G. U. zľakol, a následne mu z vrečka bundy vybral mince v hodnote minimálne 3.-eur, avšak keď mu G. U. povedal, že ide za starostkou povedať, čo sa stalo, rozbehol sa a ušiel preč cez záhradu a otvor v plote, pričom počas úteku vo dvore odhodil motyku, čím G. U. spôsobil škodu vo výške minimálne 3.-eur,

2/ - dňa 24.09.2011 v čase o 15.30 h v obci Šarovce v okrajovej časti zvanej smetisko, okres Levice zastavil I. A., ktorý v tom čase prechádzal okolo na bicykli a pýtal si od neho jeho mobilný telefón s tým, že si potrebuje zavolať, pričom mu ho však I. A. nechcel dať, tak mu dal dve facky a keď si I. A. zložil bicykel na zem, na ktorom mal položený záhradný 10 litrový ručný postrekovač a otočil sa k F. V., tento ho udrel päťou do oblasti pravého líca, v dôsledku čoho spadol na zem, kde mu F. V. z uší vytrhol slúchadlá k mobilnému telefónu a začal mu vyberať z vrečka mobilný telefón zn. Nokia 2220i a keďže sa mu to nepodarilo, pretože I. A. sa bránil, začal ho na zemi kopat' do oblasti krížov, pričom sa I. A. podarilo ujsť a zavolať na

políciu. Keď volal, zbadal, že F. V. z miesta, kde si odložil bicykel odišiel, preto sa vrátil k bicyklu, kde už slúchadlá k mobilnému telefónu a ani záhradný postrekovač nenašiel, následne odišiel na bicykli domov. Bicykel si oprel o smetiaky na dvore svojho rodinného domu č. XXX v obci V., okres E., a keď uvidel prechádzať okolo hliadku polície, rozbehol sa za ňou, pričom počas toho, ako išiel za hliadkou, zbadal ako F. V. z dvora jeho rodinného domu zobral tam odložený bicykel zn. Olpran, čím I. A. spôsobil

zranenie a to narazenie tváre v oblasti maxily vľavo s dobou liečenia do 7 dní a odcudzením bicykla škodu vo výške 20.-eur,

t e d a

v bode 1/ rozsudku

- proti inému použil hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania - zo zbraňou, a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

- neoprávnene vnikol do obydliá iného,

v bode 2/ rozsudku

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

- neoprávnene vnikol do obydliá iného,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku

- zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/, d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. č. 262/11 Z.z. / ďalej len Trestného zákona / s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, § 127 odsek 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

- zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 262/11 Z.z. / ďalej len Trestného zákona / za použitia § 38 odsek 2, 7, § 37 písmeno h/, § 42 odsek 1 Trestného zákona v zmysle zásad podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 / jedenásť / rokov 7 / sedem / mesiacov.

3

3T 167/12

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o treste uloženým obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 178/11 zo dňa 24.10.2011, doručeného obžalovanému dňa 27.10.2011, právoplatným dňa 04.11.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Leviciach vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodených A. F., I. A., prečítaním znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, lekárskej správy, správ, charakteristík, odpisu z registra trestov a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po jeho vyhodnotení v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku, dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný F. V. na hlavnom pojednávaní využil ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného poriadku a odmietol vypovedať.

Postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol ku skutku pod bodom 1/, že vošiel do dvora domu poškodeného G. U., lebo chcel ukradnúť železo. Začal na neho útočiť pes, tak chytil motyku a s ňou sa bránil. Prišiel do prednej časti dvora, kde sedel poškodený a zo stola mu zobral cca 3,70.-eur, pričom sa mu nevyhrážal a ani s motykou sa nezaháňal na neho.

Ku skutku pod bodom 2/ uviedol, že videl, ako ide na bicykli I. A., ktorého zastavil, nakoľko chcel telefonovať. Keď mu nechcel dať mobil, tak mu dal facku a udrel ho päťou, následkom čoho I. A. spadol na zem, kde ho raz kopol do oblasti krížov. Chcel mu vrátiť slúchadlo od mobilu a striekačku, ktoré zodvihol zo zeme, avšak menovaný nasadol na bicykel a odišiel preč. Potom išiel obžalovaný k nemu domov, vošiel do dvora, odkiaľ zobral bicykel, ktorý neskôr zahodil do kríkov.

Svedkyňa - poškodená A. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nebola prítomná pri incidente obžalovaného s nebohým otcom G. U.. O celej záležitosti sa dozvedela od otca na druhý deň, pričom jej ukázal, že sedel v kuchyni v kresle, keď prišiel za ním obžalovaný, ktorý mal v rukách motyku a vyhrážal sa mu, že „ ak mu nedá peniaze, tak ho zabije“ a preto mu dal 9.-eur.

Svedok - poškodený I. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný od neho žiadal požičať telefón, keď mu ho nechcel dať, tak dostal od neho dve facky, potom úder zovretou päťou do oblasti pravého líca, následkom čoho padol na zem. Tu ho obžalovaný kopal do oblasti krížov a vytrhol mu z uší slúchadlá od mobilu, pričom mobil z vrecka sa mu nepodarilo vybrať. Podarilo sa mu nejakým spôsobom obžalovanému vyšmyknúť a utiecť. Obžalovaný mu zobral slúchadlá a bandasku na postrekovanie. Neskôr videl, ako mu obžalovaný z dvora berie bicykel.

4

3T 167/12

Z prečítanej výpovede poškodeného - svedka G. U. z prípravného konania vyplýva, že sedel vo vnútri domu, v kresle, keď ho zobudil obžalovaný, ktorý mu pred očami šermoval motykou a z ľavého vrecka mu vybral peniaze. Dodal, že obžalovaný mu povedal, že nech mu dá peniaze, lebo ho zabije.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obvineným a svedkom Františkom U. zo dňa 15.2.2012 z prípravného konania vyplýva, že konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach, rozpory v ich výpovediach sa odstrániť nepodarilo.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi :

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu vyplýva popis rodinného domu poškodeného G. U..

Zo zápisnic o rekonvicii osoby podľa fotoalbumu vyplýva, že obaja poškodení G. U. a I. A. jednoznačne opoznali obžalovaného na fotografiách.

Z lekárskej správy F.. F. O. vyplýva, že poškodený I. A. uviedol o pôvode a spôsobe zranení, že bol napadnutý cudzou osobou.

Zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že obžalovaný o 17.24 h dňa 24.09.2011 mal 0.59 mg/l alkoholu v dychu.

Z odborného vyjadrenia predajne Bicykle Levice vyplýva, že hodnota bicykla zn. Olpran je 20.-eur.

Z úmrtného listu, ktorý bol zaslaný Mestom Levice vyplýva, že G. U. zomrel dňa 26.05.2012.

Zo systému REGOB vyplýva, že poškodení oprávnene užívali predmetné nehnuteľnosti.

Z písomného vypracovaného znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatrie F.. M. V. a F.. F. Q. ohľadom obžalovaného F. V., ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný, vyplýva, že obžalovaný v čase činu netrpel žiadnou duševnou chorobou, ani poruchou, išlo u neho o prostú opilosť ľahkého stupňa, teda stav, ktorý si sám navodil, viediac, ako sa v ňom bude správať. Obvinený v čase spáchania trestného činu netrpel patologickou opilosťou. V čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a vedel svoje konanie aj ovládať. U obžalovaného znalci neodporúčajú uložiť žiadne liečenie. Znalci ďalej uviedli, že pobyt obžalovaného na slobode z hľadiska psychiatrického nie je nebezpečný.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 178/2011 je zrejmé, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 24.10.2011, právoplatným dňa 04.11.2011 uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 19.08.2012.

5

3T 167/12

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 65/2010 je zrejmé, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 23.03.2010, právoplatným dňa 06.04.2010 uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Okresný súd Levice v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi tak, aby bol náležite zistený skutkový stav v danej trestnej veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivito aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že oba žalované skutky sa stali tak, ako sú popísané v enunciate tohto rozsudku a že ich spáchal obžalovaný. Napriek tomu, že obžalovaný iba čiastočne poprel spáchanie skutkov, resp. priznal iba skutok pod bodom 2/ rozsudku, z trestnej činnosti je podľa názoru súdu dostatočne usvedčovaný výpoveďou nebohého poškodeného Františka U., ktorý uviedol, že obžalovaný vošiel dovnútra jeho rodinného domu, kde mu jednou rukou šerموval motykou pred očami a druhou rukou mu vyberal peniaze z ľavého vrecka bundy, pričom hovoril, nech mu dá peniaze, inak ho zabije. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný aj nepriamo - výpoveďou svedkyne A. F., ktorá uviedla, že poškodený jej ukázal, kde sedel v kresle v dome a obžalovaný od neho žiadal peniaze pod hrozbou, že inak ho zabije, pričom v ruke mal motyku.

Ku skutku pod bodom 2/ rozsudku je obžalovaný usvedčovaný podľa názoru súdu okrem jeho samotného priznania, najmä výpoveďou poškodeného I. A., ktorý uviedol, že po tom, ako nechcel dať mobil obžalovanému, dostal od neho najprv dve facky, potom jeden úder pästou do oblasti tváre, následkom čoho spadol, kde ho ešte obžalovaný kopal do oblasti krížov. Mobil mu obžalovaný nevedel vytiahnuť z vrečka jeho nohavíc, zobral mu len slúchadlá z mobilu, ktoré mal na ušiach a bandasku z bicykla. Neskôr mu zobral aj bicykel z dvora.

Uvedené výpovede svedkov neboli žiadnym iným dôkazom spochybnené a súd im nemal dôvod neveriť. Obrana obžalovaného, že G. U. išiel kradnúť železo a motyku zobral na psa, súd považuje za tendenčnú, aby sa vyhol trestu. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že sám obžalovaný vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že videl psa vo dvore rodinného domu, napriek tomu tam vošiel, prišiel k nebohému G. U. a zo stola mu zobral asi 3,70.-eur, pričom žiadne železo odtiaľ neodcudzil.

Znalci z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria po vyšetrení obžalovaného dospeli k názoru, že u obžalovaného sa nepotvrdila žiadna duševná porucha, ani porucha.

Z dôvodu absencie motivácie k liečbe pri zmiešanej poruche osobnosti a simplexnej osobnosti, nenavrhlí uložiť obžalovanému žiadne ochranné liečenie. Nikdy netrpel psychotickým ochorením, ktoré by redukovalo jeho kontakt s realitou.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno preto vyvodiť jednoznačne záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona. Obžalovaný F. V. voči poškodenému G. U. použil hrozbu bezprostredného násillia, ktorá mala byť vykonaná ihneď, ak by sa poškodený nepodrobil jeho vôli a voči poškodenému I. A. použil násillie -

6

3T 167/12

fyzickú silu na prekonanie, resp. zamedzenie kladeného, či očakávania odporu a následne sa zmocnil vecí. Obžalovaný teda chcel prekonať, resp. znemožniť odpor poškodených, pre ktorý sa inak veci nemohol zmocniť. Obžalovaný si prisvojil cudzie veci, odňal ich z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa a tak si vytvoril možnosť s vecami trvalo nakladať podľa svojej vôle sám.

Súd následne po úprave skutku dospel k záveru, že s poukazom na ust. § 122 odsek 13 Trestného zákona, obžalovaný pokračoval v konaní, pre ktoré je stíhaný do dňa posledného skutku, nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia za oba skutky bolo obžalovanému oznámené až dňa 25.09.2011. Súd mal za to, že obžalovaný pokračoval v protiprávnom konaní, keďže trestný čin bol dokonaný dňom spáchania posledného čiastkového skutku, t.j. 24.09.2011 o 15.30 h a v danom prípade je daná subjektívna súvislosť ako aj objektívna súvislosť / čas, miesto a spôsob spáchania činov / oboch skutkov, z ktorých každý naplňa znaky toho istého trestného činu.

Obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/, d/ Trestného zákona, ktorý ich vykazuje tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej, čím je predmetný trestný čin protiprávny v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona. Predmetného skutku pod bodom 1/ rozsudku sa obžalovaný navyše dopustil na osobe vyššieho veku s poukazom na § 127 odsek 3 Trestného zákona, keďže obžalovaný poznal nebohého poškodeného G. U., čo aj sám potvrdil obžalovaný vo svojej výpovedi, resp. pri konfrontácii s poškodeným.

Zároveň je potrebné poznamenať, že obžalovaný pri spáchaní skutku pod bodom 2/ rozsudku si sám navodil prostú alkoholovú opitost' ľahkého stupňa, ktorá deblokovala jeho zábrany, vediač, ako sa v nej bude správať.

V danom prípade ako objekt tohto trestného činu Trestný zákon chráni jednak osobnú slobodu v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chcel zmocniť.

Obžalovaný svojím konaním v bodoch 1/ a 2/ rozsudku naplnil aj zákonné znaky pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej. Obžalovaný bez súhlasu oprávneného užívateľa uskutočnil vojdenie do obydliá.

Stupeň závažnosti spáchaného prečinu obžalovaným v zmysle kritérií uvedených v

§ 10 odsek 2 Trestného zákona vykazuje, že táto závažnosť činu je vyššia ako nepatrná. Obžalovaný si bol vedomý skutočnosti, že neoprávnené vnikol do predmetných obydlií poškodených.

Chráneným záujmom tohto trestného činu je domová sloboda, ktorú Trestný zákon chráni.

Obžalovaný F. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, uvádza sa, že komisiou pre verejný poriadok nebol prejednaný. Doposiaľ bol 7-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 2T 178/2011 zo dňa 24.10.2011, právoplatným dňa 04.11.2011, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného

7

3T 167/12

zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, 3, 4, 6 Trestného zákona a prihliadol na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť nezistil, priťažujúcu okolnosť jednu - spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, na časový odstup od posledného odsúdenia, súd dospel k záveru, že obžalovaný nerešpektuje doposiaľ uložené tresty súdom, nemajú na neho dostatočný prevýchočný vplyv a preto účel bude u obžalovaného splnený uložením súhrnného trestu odňatia slobody.

Obžalovaný spáchal prejednávaný skutok skôr, ako mu bol dňa 27.10.2011 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 178/2011, čím boli splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu súhrnného a to za použitia tzv. asperačnej / zostrujúcej / zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona.

V danom prípade je trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí 7 rokov až 12 rokov za trestný čin lúpeže najprísnejšie trestná v porovnaní s trestným činom porušovania domovej slobody, resp. krádeže / 0 až 2 roky / a po uplatnení asperačnej zásady bola určená trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí 11 rokov 6 mesiacov až 16 rokov / teda po zvýšení hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v odseku 2 § 188 Trestného zákona najprv o jednu tretinu a potom nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody /.

Na výkon tohto trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd sa zaoberal aj okolnosťou, že priťažujúce okolnosti prevládali nad poľahčujúcimi, obžalovaný spáchal pokračovací zločin lúpeže a prečin porušovania domovej slobody, avšak nepoužil ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona / t.j. že by zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu /, pretože súčasné použitie tohto ustanovenia by bolo pre neho neprimerane prísne s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona, keďže obžalovanému uložil zvýšený úhrnný trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona. K tomuto záveru súd dospel aj po zohľadnení predchádzajúceho celkového spôsobu života, správania a miery narušenia obžalovaného pred spáchaním trestných činov a možnosti jeho nápravy.

Takýmto trestom bude teda dosiahnutý jeho účel, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Takto uložený trest súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Súd sa zaoberal aj otázkou mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody uvedeného v § 39 odsek 1 Trestného zákona, avšak nezistil, že by boli splnené podmienky na použitie tohto ustanovenia, vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil. Pokiaľ ide o „okolnosti prípadu“, neprichádzajú do úvahy žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti predmetného trestného činu. V

8

3T 167/12

danom prípade neprichádzajú do úvahy ani „pomery obžalovaného“, teda rodinné, majetkové a osobné pomery. Taktiež do úvahy neprichádza ani použitie ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, keďže s poukazom na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania činu vedel plne rozpoznať nebezpečenstvo svojho správania pre spoločnosť a mohol plne svoje konanie ovládať, t.j. nespáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti. Teda súd mal za to, že neboli preukázané iné nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne pomery obžalovaného a následné použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že poškodení neuplatnili nárok na náhradu škody, súd nemusel v rámci adhézneho konania v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku, rozhodovať o ňom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 3T 167/2012.

O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu,

ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.